Виходить у Львовѣ що дня (кромѣ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація вôдъ ч. 8 улица Чарнецкого.

Редакція ул. Францишканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франковані.

Рекламаціи неопечатаній вôльнѣ вôдъ порта. Рукописи не звертають ся

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Газеты Львôвской".

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Газеты Львôвской" и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к
на чверть року . 60 к
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к
на пôвъ року 2 зр. 70 к
на чверть року 1 зр. 35 к
мѣсячно . . . . 45 к
Поодиноке число 3 кр

Ч. 262 | Нинѣ: Завтра: | П. В. пр. Б Введене | Бібіянны Францішк. | Пятниця 20 лист. (2 грудня) 1892 | Всходъ сонця 7 г 34 м.; заходъ 4 г. 6 м. Баром. 764 терм. — 0 2°. — 3·0° | Рôкъ II.

Рада державна.

На вчерашнôмъ засѣданю Палаты пословъ ухвалено титулъ „Рада державна" безъ змѣны а вôдтакъ ухвалено также въ поименнôмъ голосованю 197 голосами противъ 67 кредитъ на выставлене въ Будапештѣ будынку для спôльныхъ Делеґацій. Вкôнци принято также резолюцію, взываючу правительство, абы зажадало вôдповѣдного кредиту на уставлене въ парламентѣ бюстôвъ Гербста, Гроховльского и Клямъ-Мартініца. При позиціи „Рада міністрôвъ" промавлявъ насамперед пос. Кайзеръ а вôдтакъ послы Кравзъ и Вашатый. Кравзъ взывавъ нѣмецкихъ клерикалôвъ, щобы они въ интересѣ нѣмецкои идеѣ поступали спôльно зъ лібералами. — Пос. Вашатый выступавъ остро противъ лѣвицѣ и боронивъ французку републику вôдъ напастей антісеміта Гесмана. Вôнъ доказувавъ, що треба не мати совѣсти, щобы обжаловувати цѣлый нарôдъ за то, що зробили деякі одиницѣ. Не треба забувати, що зъ Франціѣ вийшло свѣтло свободы, за що кождый нарôдъ повиненъ бути вдячный Французамъ. Наконецъ жадавъ бесѣдникъ, щобы въ найвысшôмъ трибуналѣ вôдбували ся розправы также и въ ческôмъ языцѣ.

По Вашатôмъ промавлявъ пос. о. Веберъ и жалувавъ ся на зле обходжене ся зъ Чехами на Моравѣ. Бесѣдникъ доказувавъ, що тамъ Нѣмцѣ вызывають Чехôвъ и завôзвавъ Нѣмцѣвъ, щобы они, коли жалують ся на переслѣдуване, змѣнили самі свое поступоване супротивъ Чехôвъ. Титулъ „Рада міністрôвъ" ухвалено и наразъ перервано засѣдане.

Ситуація парляментарна доси не змѣнила ся. До Czas-у пишуть въ сѣй справѣ: О скôлько можна судити, то лѣвиця пôзнае поволи, що страшно перечислила ся и шукае способу, якъ бы честно выйти изъ сеи запутанины; але по тôлько погрозахъ змушена на разѣ задержати поставу опозиційну. Здае ся, що міністерство хоче улекшити лѣвици дорогу, або бодай уможливити modus vivendi. Въ найблизшôй однакожъ будучности треба бути приготовлеными на ще сильнѣйші напады опозиційні.

По вчерашнôмъ засѣданю вôдбула ся нарада міністрôвъ, на котрôй, якъ зачувати, раджено надъ тымъ, що дальше робити. Чи вести дальше нарады буджетові, чи зажадати провізоріѣ буджетовои? Зъ многихъ сторôнъ кажуть, що нарады надъ буджетомъ будуть вести ся дальше, бо правительство все таки сподѣвае ся узыскати для „фонду диспозиційного" потрѣбну бôльшôсть, хочь клюбъ Молодочехôвъ постановивъ также голосувати противъ сеи позиціѣ.

Дімісіѣ ґр. Кінбурґа доси ще не принято; стане ся то мабуть ажь тогды, коли вôд буде ся дебата надъ фондомъ диспозиційнымъ и коли лѣвиця буде обставати при сѣй дімісіи.

Зъ инших сторôнъ доносять, що ґр. Таффе мавъ вчера користно заявити ся для лѣвицѣ и удержуесь такожь поголоска, що дебата буджетова буде перервана, а натомѣсть буде ухвалена на три мѣсяцѣ провізорія буджетова. Однакожъ все то суть поголоски, на котрі нѣякъ не можна спустити ся.

Справа панамска и упадокъ французского кабінету.

Французскій парляментъ бачивъ вже всѣлякі бурливі сцены, але такои, яка була на засѣданю Палаты пословъ дня 21 падолиста, мабуть ще не бачивъ. Серед глубокои тишины, ставить булянжистôвскій посолъ Делягей свою интерпеляцію въ справѣ панамской. Вôнъ вôдзываесь:

Хочу васъ запросити до публичнои роботы очищеня и прошу васъ выбрати комісію для розслѣду справы, про котру заразъ розкажу, хочь бы тутъ моя або и ваша честь була нарушена. (Голосъ: Журѣть ся лишь о свою честь). Не буду наводити именъ. (Голосы: Скажѣть!) Не хочу грати ролю денунціянта. (Середъ загального занепокоеня и криковъ, говорить Делягай дальше): Порôвнувано сю справу зъ ордеровыми обманьствами Вильсона, але ті обманьства були лишь дрôбничкою супротивъ Панамы. Тутъ була цѣла камарілля, политичный синдикатъ, на котрôмъ спочивае публичне пятно. Въ 1888 р. ходили всѣлякі непокоячі вѣсти о станѣ робôтъ коло панамского каналу, о дефравдаціяхъ. Фердинандъ Лесепсъ предпринявъ поѣздку по Франціи, щобы публику заохотити, але то мало що помогло. Ажь ось оденъ фінансістъ впавъ на гадку выдавати льосы; той фінансістъ вже не жие (бар. Рейнашъ). Рада управляюча перегосподарувала пôвтора міліярда, але тыхъ вызыскувачѣвъ вызыскували политики. Той фінансістъ зажадавъ пять міліонôвъ, щобы перекупити всѣхъ тыхъ въ парляментѣ, що давали ся перекуплювати. Кождый посолъ мавъ свою тарифу, пôсля своихъ довгôвъ и свого вплыву. Якійсь Артонъ, котрого теперь за всѣлякі обманьства слѣдять гончими листами, а котрого не можуть зловити, мôгъ бы богато о тôмъ розповѣсти. Три міліоны франкôвъ роздѣлено межи 150 заступникôвъ народу (Голосы: Имена подати! Имена! — Делягей:) Анкета! Въ слѣдствѣ покаже ся. Межи тыми 150 було лишь кôлькохъ сенаторôвъ. Той фінан-

Авдіенціи у Є. Вел. Цѣсаря.

Въ понедѣлокъ и четверъ удѣляе Є. Вел. Цѣсарь, коли перебувае у Вѣдни, авдіенціи въ цѣсарской палатѣ, званôй бурґомъ и лишь дуже рѣдко бувае, що когось не прийме. Рôдъ Габсбургôвъ мавъ собѣ то зъ давенъ давна за свôй обовязокъ приймати на авдіенціи представителѣвъ всѣхъ станôвъ, всѣхъ народôвъ и всѣхъ вѣроисповѣдань, найбôльшихъ достойникôвъ и людей найнизшого становища, богатыхъ и бѣдныхъ, выслухати ихъ подяки, або приняти ласкаво ихъ просьбу, почути ихъ жалобу а вôдтакъ розсудити по справедливости. Якъ то цѣсарь Иосифъ самъ всего допильновувавъ, якъ самъ про все розвѣдувавъ ся, о тôмъ до нинѣшного дня розповѣдають собѣ люде дуже богато, особливо у Вѣдни, а о великодушности нашого Цѣсаря, котрый за 44 лѣтъ свого панованя принимавъ вже у себе сотки тысячѣвъ всѣлякихъ людей зъ просьбами зъ рôжныхъ сторôнъ монархіи, могли бы найлѣпше розповѣсти ті, що въ своѣй тяжкôй недоли звернули ся зъ просьбою до найвысшои инстанціи въ державѣ, до ласки Монарха. Поговорити зъ якимъ шефомъ бюра есть не разъ дуже трудно, а выробити собѣ авдіенцію у котрого міністра не кождому удасть ся .. ті панове, бачите, мають завсѣгды повно роботы, а на ихъ головѣ спочивае богато клопотôвъ. Передъ Цѣсаремъ може станути кождый, хто мае яку просьбу, чи войсковый, чи цивільный, князь чи селянинъ, высокій достойникъ и найбѣднѣйшій жебракъ. Не потребуе бôльше нѣчого, якъ лишь въ т. зв. швайцарскôмъ подвôрю выйти двое сходôвъ въ гору, отворити дверѣ до ц. к. кабінетовои канцеляріѣ и предложити тамъ урядникови свою просьбу а на слѣдуючій понедѣлокъ або четверъ явити ся передъ Цѣсаремъ.

Авдіенціональный день въ цѣсарской палатѣ представляе завсѣгды дуже рôжнородный и цѣкавый образъ. Якъ разъ о десятôй годинѣ розпочинають ся авдіенціи и кôнчать ся неразъ ажь около першои. Є. Вел. Цѣсарь встае въ зимѣ о пятôй годинѣ, а лѣтомъ ще раньше и кожду годину дня посвячае пôсля точного порядку справамъ державы и своихъ народôвъ. Навѣть коли Цѣсарь перебувае де въ горахъ на ловахъ, або коли лѣтомъ выѣде на село на вôддыхъ, або й перебувае де за границею, то все приѣздить куреръ зъ паперами изъ всѣлякихъ міністерствъ. Все иде безъ перервы своимъ порядкомъ. Такъ само по порядку вôдбувають ся и авдіенціи два разы въ тыждень и за кождый разъ тревають по три годины.

Заразъ по 9 годинѣ котить ся вôзъ за возомъ черезъ велику браму въ цѣсарской палатѣ. Сходять ся міністры и дипльоматы въ свѣтячихъ и ордерами завѣшаныхъ уніформахъ, тайні радники и шамбеляны, ґенералы и урядники; цивільні люде являють ся у фракахъ, сходять ся депутаціи изъ всѣлякихъ краѣвъ, деколи приходять и комітетові, що давнымъ звычаемъ запрошують Цѣсаря на свои забавы — але немало есть и такихъ, що середъ найбôльшои непогоды и студени идуть таки пѣшки до цѣсарскои палаты, бо ихъ не стати наймити собѣ вôзъ. Приходять вдовицѣ и сироты, селяне зъ найдальшихъ сторôнъ Монархіѣ, що неразъ пѣшки ишли кôлька недѣль до Вѣдня, щобы тамъ упросити ласки цѣсарскои въ якôмъ процесѣ, або въ якôмъ справедливôмъ, але строгôмъ засудѣ.

Широкими, але трохи темными сходами, приходить ся на першій поверхъ до ґардеробы, де здоймае ся зъ себе верхну одѣжь, и зъ вôдси входить ся до авдіенціональнои салѣ. По сходахъ стоять двôрскі жандармы и показують дорогу, коли хто не знае. Въ переднôй комнатѣ переглядае двôрскій фурієръ леґітімацію приходячихъ, т. є, вôнъ дивить ся въ свôй списъ, чи они тамъ записані и переконуе ся, що они просили о авдіенцію. Теперь ажь входить ся до переднои комнаты, до котрои безпосередно припирае саля авдіенціональна. Єсть то простора и высока комната, въ котрôй кромъ кôлька лавокъ, обитыхъ

сіетъ мусѣвъ кôлька разôвъ жадати додаткôвъ, бо его чѣпала ся цѣла череда полігикôвъ. Треба було выпорожнити касу въ ихъ руки... Одного дня були выборы въ департаментѣ Нордъ, на котрî зажадано грошей. (Президентъ Флоке встае и каже: Въ тôмъ часѣ бувъ я міністромъ справъ внутрѣшныхъ. Я готовъ оправдати ся передъ кождымъ судомъ. — Делягей:) Тогды выдано триста тысячѣвъ франкôвъ. Черезъ чіи руки они переходили, не знаю, але ихъ роздано. За двѣста тысячѣвъ франкôвъ закуплено ґазету, що не була варта и двацять франкôвъ (Голосы: Яку ґазету? — Делягей:) Слѣдство! Друга ґазета за границею дôстала пятьсотъ тысячѣвъ франкôвъ. Оденъ міністеръ, котрый вже померъ, дôставъ чотириста тысячѣвъ франкôвъ. Страшный образъ деморалізаціѣ! Для панамскихъ льосôвъ установлено комісію парляментарну. Зъ одинацяти членôвъ було пять за призволенемъ, пять противъ — одинацятый, вôдъ котрого все зависѣло жадавъ двѣста тысячôвъ франкôвъ; нехотѣли ему дати. Тогды утворивъ ся синдикатъ зъ кôлькохъ послôвъ, що жили въ дружбѣ зъ собою, и зъ одного банкіра, щобы контрмінувати Панаму. Прийшло до розправы въ сѣй палатѣ. Одинацятого выкликано на хвилю зъ салѣ. Прийшовъ, бачите, до него посланникъ вôдъ панамского товариства: Возьмете сто тысячѣвъ? — пытае. — Нѣ. Двѣста тысячѣвъ! — сказавъ той одинацятый и вернувъ назадъ до салѣ. За кôлька хвиль выкликано его знову и дано вже двѣста тысячѣвъ франкôвъ. По тôмъ вже ухвалила палата проектъ. Але той посолъ забувъ въ поспѣху повѣдомити о тôмъ банкіра, що гравъ на звышку, и той зруйнувавъ ся зовсѣмъ, бо акціи панамскі пôшли були дуже въ гору. Президентъ Флькоке: Вы чей не будете сотку вашихъ товаришѣвъ такъ тяжко обжаловувати, не назвавши ихъ по имени. Подайте имена! — Делягей: Слѣдство! — Якійсь посолъ кричить: Я не хочу чекати. Скажѣть заразъ! — Флькоке: Наведѣть имена! Взываю васъ до того. Особиста денунціяція не есть такъ нечестна, якъ загальна. — Делягей: Дивуе мене, що вы першіи не домагаетесь слѣдства. Флькоке: Я уважаю вже себе за одного зъ тыхъ, о котрыхъ вы говорите. Маю тутъ два внесеня, котрî вышли вôдъ мохъ приятелѣвъ а котрî я зъ цѣлои силы пôдпираю. Тî внесеня домагають ся слѣдства.

Середъ загального заколоту, сварки голосныхъ розговорôвъ и криковъ выходить на трибуну міністеръ Любе и довго не може прийти до голосу. Наконець, коли стало трохи тихо, вôдзывае ся: Знаю то жерело, зъ котрого, честидостойный панъ Делягей черпавъ всѣ тî вѣсти. Тî люде хотять скандалôвъ, навѣть хочь бы тымъ мали краеви зробити велику шкоду. Розумѣе ся, що правительство на то годить ся, щобы справу сю вповнѣ розъяснити. Прилучаю ся до внесеня, щобы установити слѣдчу комісію. — Внесене се принято.

По сѣмъ вывязала ся остра суперечка межи послами Касаньякомъ а Превостомъ, въ котрôй Касаньякъ завôзвавъ Превоста, щобы вôнъ все сказавъ, що знае. На то каже Превостъ: Коли такъ, то скажу. Въ Панамской справѣ есть богато такихъ, котрыхъ бы треба потягнути до одвѣчальности: правительство, великі банки, праса и парляментъ. Панамска комісія змѣняла свого часу зъ дня на день свои переконаня и свое вотумъ; правительство выслало було инжиніра Русса до Панамы, абы вôнъ на мѣсци розслѣдивъ справу. Руссо вернувъ, его справоздане вôдчитано на радѣ міністрôвъ, але не оголошено въ урядовôй ґазетѣ. За то появила ся статя въ ґазетѣ Temps. Выдавець тои ґазеты (сенаторъ Гебраръ), прибравъ собѣ вôдтакъ до спôлки головного члена въ панамскôмъ интересѣ инжиніра Айфеля. Ліоньске товариство кредитове и ще друге товариство позичили панамскому товариству трицять міліонôвъ на два мѣсяцѣ и дôстали за то вôсѣмдесять и пять процентъ. Коли такъ поступали сî товариства, то можете собѣ подумати, що робили другî. Дурили людей, пôдкуплювали ґазеты; въ однôй малôй мѣсцевости пôдкуплено навѣть „епархіяльнî вѣдомости“ Въ тôмъ дусѣ вела ся сварка ще довгій часъ, ажь наконець ухвалено 311 голосами противъ 243, выбрати комісію для розслѣду панамскои справы, зложену зъ 33 членôвъ.

„По сихъ скандалахъ въ парляментѣ почали знову ґазеты робити скандалы и вытягали на верхъ всѣлякî нечистî справы. Буланжистôвска Cocarde стала доказувати, що черезъ руки Флькокета, коли ще бувъ міністромъ, перейшло 300.000 фр. вôдъ панамского товариства, що барона Рейнаша отроено, абы вôнъ не выявивъ всѣхъ пôдкупствъ и т. д. Друга ґазета стала доказувати, що померший вже міністеръ рôльництва, Барбъ, дôставъ 400.000 фр., що Прустъ взявъ 50.000 фр., що тымъ одинацятымъ бувъ пос. Санлероа, котрый взявъ 200.000 фр. и т. д. Тымчасомъ взяла выбрана комісія слѣдча цѣлу справу въ свои руки. Коли вôдтакъ въ парляментѣ поставлено интерпеляцію, длячого власти правительственнî не казали зробити секціѣ тѣла помершого Рейнаша, палата не прихилила ся до внесеня міністра Любета, щобы надъ симъ перейти до порядку дневного, то цѣлый кабінетъ подавъ ся до димісіѣ и такъ справа панамска закôнчила ся на разѣ упадкомъ міністерства.

Переглядъ політичный

Пос. Кронаветтеръ одержавъ за свою бесѣду, въ котрôй хваливъ Угорщину, телеґраму зъ многими пôдписами угорскихъ послôвъ такого змѣсту: „Зъ правдивою радостію читали мы вашу бесѣду повну мужества. Есть нашимъ крѣпкимъ переконанемъ, що лишь устрôй конституційный есть одинокимъ певнымъ сполученемъ двохъ союзныхъ державъ. „На свободѣ народы братями“. Телеґрама ся вийшла зъ иніціятивы посла Уґрона

Пôсля вѣденьскихъ ґазетъ вôдбуде ся вѣнчане Найдост. Архікняг. Марґареты Софіѣ зъ кн. Альбертомъ Віртемберґскимъ дня 24 сѣчня 1893 р

Въ нѣмецкôмъ парляментѣ розпочала ся вчера ґенеральна дебата надъ предложенемъ войсковымъ. Противъ того предложеня выступали послы Фріценъ и Ріхтеръ. Першій доказувавъ, що Нѣмеччина готова дôйти до такого банкрутства якъ Портуґалія и Арґентина. Другій знову казавъ, що Нѣмеччина вже досыть сильна супротивъ Россіѣ и Франціѣ и не потребуе больше войска. — Розôйшлась чутка, що канцлеръ Капріві мае уступити.

Новинки

Львовъ дня 1 грудня.

— **Санкціоноване закона.** Постановою зъ дня 18 падолиста санкціонувавъ Е. Вел. Цѣсарь ухвалу сойму галицкого що до змѣны округôвъ репрезентацій повѣтовыхъ въ Стрыю и Жидачевѣ.

— **Перенесеня.** П. Міністеръ справъ внутрѣшныхъ перенѣсъ старосту Кароля Коляжовского зъ Бережанъ до Львова, поручаючи ему управу львôвского ц. к. Староства; а старостôвъ: Тадея Чарковского-Голеѣвского зъ Львова до Нового Торгу, Володислава Мариновского зъ Ропчицъ до Ланцута, Ивана Оробкевича зъ Нового Торгу до Бережанъ и Юрія Пивоцкого зъ Теребовлѣ до Бѣлои. — П. Міністеръ справедливости перенѣсъ заступника прокуратора Антона Ставарского зъ Тарнова до Кракова, а Здислава Катиньского зъ Кракова именувавъ заступникомъ прокуратора въ Тарновѣ

— **Выдѣлъ краевый** ухваливъ дня 18 падолиста, на основѣ прислугуючого ему права, увôльнити фабрику выробôвъ глиняно-камѣнныхъ на Ратѣ и Равѣ рускôй, власнôсть кн. Адама Сапѣги, вôдъ всѣхъ додаткôвъ до податкôвъ зъ выимкою державныхъ на часъ вôдъ 1 липня 1890 до 30 червня 1900 року.

оксамітомъ, кôлькохъ фотелѣвъ и великихъ образôвъ роботы маляря Крафта, нема больше нѣякои прикрасы. На право вôдъ дверей до авдіенціональной салѣ, стоить коло малого столика цѣсарскій адютантъ, що мае того дня службу и мае передъ собою также списъ тыхъ, що старались о авдіенцію, але вже въ тôмъ порядку, якій приписуе двôрска етікета (звычай). Передъ самыми дверми вôдъ авдіенціональной салѣ стоить параванъ, а за нимъ есть слуга, що отвирае дверѣ тымъ, котрî входять — вôнъ мусить мати добрый слухъ и знати добре всѣ звычаѣ, бо хочь бы зъ найменшого шуму и руху мусить змѣркувати, що авдіенція вже скôнчила ся и що выходячому треба отворити дверѣ такъ тихенько, якъ то лишь въ звычаю на цѣсарскôмъ дворѣ. Пôдъ зеркаломъ, на лѣво вôдъ дверей до авдіенціональной салѣ, заразъ коло самого паравану, стоять два ґвардисты въ пишныхъ уніформахъ и зъ добутыми шаблями. Они мѣняють ся що годины, але такъ тихо, що анѣ слова не промовлять, анѣ не чути, коли идуть.

Позаякъ міністры, тайнî радники и шамбеляны идуть першî на авдіенцію, то другî, зъ котрыхъ не оденъ явивъ ся першій разъ въ цѣсарскôй палатѣ, мають часъ розглянути ся та придивити ся величезнымъ образамъ, що висять на стѣнахъ. Они представляють сцены зъ часôвъ цѣсаря Франца. Особы на тыхъ образахъ суть по найбольшôй части — якъ кажуть — вѣрными портретами тыхъ людей, що жили тогды у Вѣдни; особливо вѣрно мае бути представленый Архікнязь Кароль.

Тымчасомъ зôбрало ся свѣтле товариство. Уніформъ коло уніформа стоить побôчь себе, трошки дальше вôдъ тыхъ, що задля своеи ранґи мають першеньство ити на авдіенцію. Неразъ стрѣтять ся тутъ старî знакомî, що вже давно не видѣли ся, подають собѣ руки и витають ся та лишь шепчуть до себе, бо въ голосъ не вôльно говорити. На лавкахъ и фотеляхъ сидять старшî люде або дамы, що прийшли на авдіенцію, а селяне и всѣляка бѣднота чекають терпеливо въ другôй сали, доки ажь и на нихъ не прийде черга

На вежи въ подвôрю цѣсарскои палаты бе якъ разъ десята година. Робить ся глубока торжественна тишина. Не чути анѣ найменшого голосу, але по рухахъ тыхъ, що мають службу, видко, що Е. Вел. Цѣсарь готовъ вже до авдіенціѣ. Адютантъ цѣсарскій входить до авдіенціональной салѣ и заповѣдае першого, що просить о авдіенцію; за хвильку вертае и просить того, щобы ишовъ. Коли то тайный радникъ, що мае складати приписану присягу въ руки Цѣсаря, то убирають его скоренько въ историчный червоный плащь, въ котрôмъ вôнъ мусить приступати до сеи церемоніѣ. Авдіенціи тайныхъ радникôвъ и шамбелянôвъ суть звычайно етікетальнî візиты, котрî складають ся що року и по котрыхъ наступае запрошене на цѣсарскій обѣдъ. По достойникахъ двôрскихъ приходять вôдтакъ достойники войсковî, урядники и т. д. по черзѣ пôсля своеи ранґи — помѣжь ними впускають звычайно послôвъ. Авдіенція тревае звычайно двѣ або три мінуты; Монархъ промовить до кождого ласкаво кôлька слôвъ

Коли отворять дверѣ до авдіенціональной салѣ, то Е. Вел. Цѣсарь стоить коло малого столика пôдъ вôкномъ, на котрôмъ складае просьбы, котрî ему подають. Монархъ пôдходить скорымъ крокомъ до входячого и слухае его подяки або просьбы; часомъ дещо запытае, розвѣдуесь у депутаціи про вôдносины въ якôмъ мѣстѣ або краю, котрî депутацію выслали и кôнчить авдіенцію склонивши легенько головою. Просьба, котру Ему подадуть залагоджуесь заразъ: Е. Вел. Цѣсарь пише на нѣй велику сиґнатуру, т. е, першî буквы своихъ именъ, або й не пише нѣчого.

Коли бе дванацята година, то въ сали майже вже порожно. На авдіенціи були вже и лейтнанты и поменшî урядники, чекае ще лишь кôлькохъ селянъ тои хвилѣ, коли и на нихъ прийде черга. Отъ до салѣ вôйшла якась бѣдно одѣта стара бабуся, ледви суне ногами, бо вôдъ тои пишноты и тыхъ свѣтячихъ уніформôвъ ажь духъ въ нѣй заперло.

— **Испыты однорôчныхъ охотникôвъ.** Въ войсковôй комісіи Рады державнои предложивъ Міністеръ обороны кравеои слѣдуючій результатъ испытôвъ однорôчныхъ охотникôвъ: До зложеня испыту покликано въ 1891/92 роцѣ 1.920 охотникôвъ, котрі вôдбули однорôчну службу, а именно: 1.830 въ войска лінійного и 90 въ кравеои обороны. Зъ тыхъ зложило испытъ зъ добрымъ успѣхомъ 1.532 охотникôвъ въ лінійного войска, а 82 въ краевои обороны. Не здало испыту 193 зъ лінійного войска, а 5 зъ обороны краевои; 59 охотникôвъ вôдступило вôдъ испыту. Зъ причины недуги продовжено речинець складаня испыту 49 охотникамъ. По другôмъ роцѣ службы въ войску зложило испытъ 145 охотникôвъ, а 93 вôдслуживша другий рôкъ забрались домôвь, не здаючи нѣякого испыту.

— **До семинаріи учительскои въ Самборѣ** записало ся, якъ звѣстно, богато ученикôвъ, але майже всѣ бѣдни. Отже якъ доносить въ вôдтамъ, устроєно для найбѣднѣйшихъ въ двохъ комнатахъ будынку семинаріи при помочи мѣста рôдъ бурсы. Бурмістръ давъ до розпорядимости дирекціи 24 лôжокъ. Дальше устроєно для семинаристôвъ кухню, де кождый може за 3 зр. мѣсячно достати обѣдъ и вечерю.

— **Холера.** Зъ Гусятина доносить урядово, що 29 м. м. не занедужавъ тамъ нѣхто на холеру. Такожь и въ Шидлôвцяхъ та Вôльхôвчику не було жадныхъ новыхъ выпадкôвъ. Натомѣсть въ Боднарôвцѣ занедужала 29 м. м. по полудни 28 лѣтна Марія Ивасѣвъ, здаєсь, на холеру. Инныхъ выпадкôвъ не було. — Зъ Гусятина наспѣла нинѣ така вѣсть: Въ Вôльхôвчику померла въ послѣдной добѣ одна особа на холеру. Нѣхто бôльше не занедужавъ. — Въ Шидлôвцяхъ занедужали двѣ особы середъ обявôвъ рѣшучо холеричныхъ. Нѣхто не померъ Въ Боднарôвцѣ не настала нѣяка змѣна.

— **Незгода въ родинѣ.** Львôвскій строитель фортепянôвъ И. Б., молодый ще чоловѣкъ, бо ледви 33-лѣтный, живъ въ незгодѣ зъ жѣнкою. Се довело єго до розпуки и вôнъ передвчера въ самоубійнôмъ намѣрѣ выпивъ розчину зъ кôлькохъ пачокъ сѣрникôвъ. Коли побачивъ, що симъ способомъ не позбавить ся житя, заживъ ще стрихніны. Ледви живого вôдвезено до шпиталю.

— **Нові уряды податкові** отворено въ Андриховѣ, Чорнôмъ Дунайци, Комарнѣ, Кутахъ, Лопатинѣ, Маковѣ, Миколаєвѣ, Порохнику, Судовôй Вишни, Заболотовѣ и Жабьѣ. Дѣяльнôсть свою зачали они, нинѣ 1 грудня.

— **Гендіґеръ** зголосивъ оногды въ президіи краковского суду карного зажалене неважности. Доносить о тôмъ Czas.

— **Намѣрене убійство.** Мартинъ Гривнякъ, львôвскій робôтникъ, що має 30 лѣтъ, хотѣвъ вчера вечеромъ зелѣзною рогачкою убити свою жѣнку, 24-лѣтну. Зранивъ єѣ глубоко въ шию и въ лѣву грудь и раны ти дуже небезпечні. Єѣ вôдвезено сейчасъ до шпиталю, а Гривняка до вязницѣ. На поліціи казавъ вôнъ, що вже вôдъ давна думавъ „скалѣчити“ жѣнку, бо пôдозрѣвавъ єѣ о зносины зъ Иваномъ Богуцкимъ. Богуцкій, каже Гривнякъ, намавлявъ єго жѣнку, щобы єго покинула и въ того була сварка мѣжь ними. Вчера мала єму жѣнка сказати, що не хоче зъ нимъ довше жити. Якъ таке Гривнякъ почувъ, постановивъ пôмститись. Не мавъ грошей на револьверъ, отже купивъ собѣ нôжь. Жѣнка єго служила при улици Бальоновôй. Зъ вôдтамъ вывѣвъ вôнъ єѣ за жовкôвску рогачку и ще разъ спытавъ ся, чи справдѣ хоче єго покинути. Она сказала що хоче, и тогды вôнъ кинувъ ся на нею зъ ножемъ, котрый ховавъ пôдъ сурдутомъ. Инакше говорить про се Гривнякова, котру переслухано въ шпитали. Она жила дуже зле зô своимъ чоловѣкомъ. Гривнякъ не хотѣвъ працювати; тому жѣнка дорѣкала єму часто. Вôнъ хотѣвъ вывезти єѣ на село, але она не пристала на то. Се мабуть розгнѣвало єго, бо иншои причины не було. Зъ Богуцкимъ, котрый выховавъ Гривняка, вовсѣмъ она не жила; Гривняка гнѣвало хиба се, що Богуцкій не давъ єму знущати ся надъ жѣнкою. Лѣкарѣ сказали, що раны Гривняковои смертельнѣ и нема надѣѣ на выратунокъ.

— **Зъ судовои салѣ.** Дня 26 падолиста стававъ передъ судомъ тернопôльскимъ Павло Шведъ зъ Черниховецъ. Єго обжаловано о то, що мавъ намавляти селянъ, вертаючихъ зъ Россіѣ, щобы не йшли на роботу, котру зарядило збараске староство, щобы якъ такъ прийти въ помôчь селянамъ. Вôнъ мавъ голосити публично, що грошѣ на ту роботу мало староство дôстати вôдъ российского царя и мало роздаровати ихъ селянамъ. Въ той способъ мôгъ спинити замѣры староства та понизити власти автономічнѣ и правительственні. Однакъ пôдчасъ розправы выявила ся невиннôсть обжалованого и судъ присяжныхъ увôльнивъ єго.

— **За ковбасу!** Зъ Выбранôвки пишуть: Въ недѣлю дня 27 падолиста с. р. прийшовъ Наумъ Заставный, господарь въ Чижицяхъ, сильно пяный зъ коршмы и жадавъ вôдъ жѣнки щобы єму зварила ковбасу. А що то бувъ першій день посту и ковбасы не було, жѣнка не могла зварити. Тогдѣ Наумъ зачавъ жѣнку бити, ажь сусѣды выкинули єго на дворъ. Тамъ вôнъ заснувъ. Тогдѣ тесть єго, Яцко Тарнавскій, котрому Наумъ довгі лѣта докучавъ, завдавъ єму пять сильныхъ ударôвъ въ голову, такъ що ажь мозокъ выскочивъ. Тестя увязнено и вôдставлено до Бôбрки, а зять доси ще дыхає. Пяницѣ нѣхто не жалує, бо бувъ марнотравникомъ и забіякою.

— **Несподѣвано** попавъ въ лапку оденъ вѣденьскій злодѣй. Вôдъ давна кравъ вôнъ безлично въ бѣлый день въ очахъ людей. Дорobленымъ ключемъ отвиравъ выставы склепові и бравъ, що хотѣвъ. Людямъ здавало ся, що то субєктъ зô склепу. Ажь ось електрика єго зрадила. Базаръ при Пратерштрасе злучивъ замокъ вітрины (выставы склепової) зъ електричнымъ дзвôнкомъ, котрый заразъ у склепѣ дзвонивъ, коли хто замокъ выставы отворявъ. Специялістъ злодѣй вже напхавъ кишенѣ театральными біноклями и зовсѣмъ несподѣвавъ ся, коли въ наслѣдокъ алярму выпали люде зô склепу и зловили злодѣя.

— **Убійство вояка.** Въ Будапештѣ напало кôлькохъ опришкôвъ на капраля и вояка полку гузарôвъ, коли пôзно въ ночи вертали домôвь. Капраля тяжко поранили, а вояка убили и затягли вôдтакъ на шляхъ зелѣзницѣ. Дотеперь ще не зловлено убійникôвъ.

— **Траґедія.** Тому кôлька днѣвъ въ Серетѣ на Буковинѣ занедужавъ шестилѣтный хлопчина, сынокъ Олены Шальничукъ на дифтерію. Бѣдна селянка вôзвала лѣкаря до свого одинака. Лѣкарь сказавъ єй, що ратунку нема. Мати стала молити ся до Бога, день и нôчь стояла навколѣшкахъ при лôжку хорои дитины, однакъ невмолима недуга перемогла хлопчину и почавъ ся страшный сконъ. Олена побѣгла до церкви заплатити подзвôнне. Вернувши до дому запалила посвячувану свѣчку и воткнула єѣ въ рученята вмираючого хлопця. Сама припала до лôжка и стала молити ся за конаючимъ. Дзвоны церковні вôдозвали ся жалôбно. Олена рвала волосє въ розпуки, а що богато ночей не спала, то зъ утомы и жалю зôмлѣла. Тымчасомъ хлопчина померъ. Свѣчка впала на подушку, вôдъ неѣ запалило ся лôжко, прилады домові, далѣ хата — а въ огни згорѣла и бѣдна мати разомъ зъ тѣломъ свого одинака.

— **Честь котамъ.** Часопись Graphic запевняє своихъ читателѣвъ, що въ Индіяхъ кождый вояк, що стоить на вартѣ, салютує передъ перебѣгаючими попри него чорными котами. Причина до такого почитаня котôвъ зовсѣмъ ясна. Индіяне вѣрять въ вандрôвку душь и суть пересвѣдчені, що душѣ померших офіцирôвъ анґлійскихъ переходять въ чорныхъ котôвъ. А що ти офіцеры за житя дуже страшні для воякôвъ, то вояки вôддають имъ и по смерти честь.

Штука, наука и література.

— **Ч. 22 „Зорѣ“** вже вийшло и вôдзначає ся дуже цѣкавымъ змѣстомъ та гарными образками. Маємо тутъ и богатый матеріялъ белетристичный (дуже гарна єсть индійска леґенда Франка); маємо исторію літературы, въ котрôй теперь мова про голосного писателя Чайченка; маємо дуже цѣкаві замѣтки знаного лінґвіста Лосуна (псевдонімъ) и богато, дуже докладно вôбраныхъ критичныхъ замѣтокъ та оповѣстокъ зъ поля літературы, штуки и науки. Образки мають темы зъ нашого житя: типъ Гуцула и Гуцулки и камѣнь Богатирь надъ Днѣпромъ. Зъ слѣдуючимъ рокомъ буде выходити при „Зорѣ“ словарь російско-украиньскій. Въ р 1893 выйде першій томъ вôдъ буквы А до К (до 24 аркушѣвъ друку), а другий томъ выйде въ 1894 р. Зъ кôнцемъ року, коли треба подумати о новôй передплатѣ часописей, поручаємо нашôй интеліґенціи якъ найгорячѣйше „Зорю“, котра повинна знаходити ся въ кождôй рускôй родинѣ.

— **Ч. 22 „Дзвôнка“** мѣстить оповѣданє Чайченка „Марія Біяръ“; друге коротеньке оповѣданє „Чоловѣкъ вôдъ Бога“; научну статейку за людей тамульскихъ (властиво тамильскихъ) зъ образками; — Якъ живуть у селѣ? — Старый рыбалка; — Записки школяря; — байка Зѣньковского „Море“ и инші дробнѣйші рѣчи. Єсть що дѣтямъ читати, и зъ чого вчити ся!

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 1 грудня. Генеральный директоръ цѣсарского приватного и родинного фонду бар. **Маиръ** пôшовъ на власне жадане на пенсію и одержавъ велику ленту ордера Францъ Йосифа. Єго наслѣдникомъ именованый дотеперѣшный заступникъ директора, шефъ секціѣ, Хартекъ и одержавъ рôвночасно титулъ тайного радника.

Римъ 1 грудня. Сенатъ вôдкинувъ въ тайнôмъ голосованю 69 голосами противъ 52 важнôсть именованя бувшого посла Цуккара сенаторомъ. Такого выпадку доси ще не було.

Софія 1 грудня. Стамболовъ повѣдомивъ собраніє, що міністеръ справедливости Саллабашевъ именованый тымчасово міністромъ фінансôвъ.

Парижъ 1 грудня. Знатокъ веденя книгъ Флєорі, котрый контролювавъ рахунковí книги панамского товариства, не хотѣвъ нѣчого выявити передъ комісією, доказуючи, що то єсть тайна товариства. Єго попередникъ, Россіньоль, потвердивъ, що Рейнашъ взявъ вôдъ товариства девять міліонôвъ, котрі записано въ книгахъ. Именъ політикôвъ вôнъ не знаходивъ въ книгахъ. Директоръ кулісы біржевои въ Парижи, Тієрре, подавъ, що Рейнашъ заплативъ въ французкôмъ банку для сеи кулісы 3,900.000 фр. Позаякъ Тієрра не хотѣвъ подати именъ, то три члены комісіѣ пôшли до єго помешканя и тамъ сконстатували числа и высоту выставленыхъ чекôвъ, зъ котрыхъ два кождый на міліонъ. Віцепредсѣдатель комісіѣ зажадавъ, щобы ти чеки забрати на що и ґен. прокураторъ згодивъ ся.

Розкладъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

(важный вôдъ 1 мая с. р.)

Вôдходять:	Курєръ		Особовый			Мѣшаный
До Кракова	3·07	10·41	5·26	11·01	7·53	—
„ Пôдволочискъ зъ Пôдв.	3·10	—	10·02	10·52	—	—
(зъ голов. двор.)	2·58	—	9·41	10·[illegible]	—	—
„ Черновецъ	6·36	—	9·56	3·22	10·56	—
„ Стрыя	—	—	6·16	10·21	7·41	—
„ Белзця	—	—	9·51	—	—	—
„ Сокаля	—	—	—	—	—	7·36
„ Зымнои Воды	—	—	4·36	—	—	—

Приходять:	Курєръ		Особовый			Мѣшаный
Зъ Кракова	6·01	2·50	9·01	6·46	9·32	—
„ Пôдволоч. на Пôдзам.	—	2·45	9·17	6·[illegible]	—	—
„ (на гол. двор).	—	2·57	9·40	7·21	—	—
„ Черновецъ	10·09	—	7·56	1.42	7·06	—
„ Стрыя	—	—	1·41	9·16	2·35	—
„ Белзця	—	—	4·48	—	—	—
„ Сокаля	—	—	—	—	—	8·32

Въ руцѣ держить звитокъ паперôвъ, на котрі вже нинѣ покотила ся не одна сльоза. То изъ-за сына прийшла она сюды пѣшки мало що не сто миль зъ далека. Сынъ єѣ, чоловѣкъ молодый, палкій допустивъ ся якогось злого дѣла, а теперь єго честь, єго будучнôсть, єго житє готові пропасти. Отъ стара ренька мати выдумала ще одну раду; коли ще Цѣсарь не поможе, то вже нѣхто не поможе! Такъ и зробила: сѣмдесятъ лѣтъ у неѣ на плечахъ а она таки выбралась въ дорогу, ишла о прошенôмъ хлѣбѣ, ажь зайшла до Вѣдня и ось теперь стоить передъ трономъ найвысшого володѣтеля, котрый ще лишь оденъ може єй дати помôчь. Ажь въ головѣ єй закрутило ся, коли закликали єѣ по имени... захитала ся.... слуга мусѣвъ єѣ пôддержати... шепче до неи, щобы не боялась и отвирає дверѣ. Стоить передъ цѣсаремъ.... минають три може чотыри мінуты.... ажь и знову дверѣ отвирають ся. Бабуся ледви ще може ити. Рясні сльозы котять ся єй зъ радости по лици; цѣле лице яснѣє вôдъ щастя.... мусить то сказати цѣлому свѣтови: „Цѣсарь помилувавъ мого сына“, каже придушенымъ голосомъ и паде на колѣна, лицемъ до комнаты, зъ котрои вийшла и заголось говорить „Отче нашь“.... за здоровлє Цѣсаря... Авдієнція скôнчила ся.

За редакцію вôдповѣдає **Адамъ Креховецкій**

Експедиція мѣсцева
НАРОДНОИ ЧАСОПИСИ

зъ днемъ 1 (13) сѣчня 1892 перенесена до

„БЮРА ДНЕВНИКÔВЪ“ ЛЮДВИКА ПЛЬОНА,

улиця Кароля Людвика, ч. 9.

„Бюро Дневникôвъ“ буде приймати, выключно, вôдъ Нового року предплату мѣсцеву.

Инсераты („оповѣщеня приватнû“) якъ для „Народнои Часописи“ такъ такожъ для „Ґазеты Львôвскои“ вôдъ теперь буде принимати лишь горѣ назване „Бюро Дневникôвъ“ Людвика Пльона.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО

купуе и спродае

ВСЯКІЙ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ

по курсѣ деннôмъ найдокладнѣйшôмъ, не числячи жадноп провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручае:

$4\frac{1}{2}$% листы гіпотечнû	4% пожичку пропінаційну галицку.
5% листы гіпотечнû преміованû.	5% „ „ буковиньску.
5% листы гіпотечнû безъ преміи.	$4\frac{1}{2}$% пожичку угорскои желѣзнои дороги державнои.
$4\frac{1}{2}$% листы Тов. кредитового земс.	$4\frac{1}{2}$% пожичку пропінаційну угорску.
$4\frac{1}{2}$% листы Банку краевого.	
$4\frac{1}{2}$% пожичку краеву галицку.	

4% угорскû Облигаціи индемнизаційнû,

котрû то паперы контора вымѣны Банку гіпотечного всегда купуе и продае по цѣнахъ найкористнѣйшихъ.

Увага: Конторъ вымѣны Банку гіпотечного приймае вôдъ Вп. купуючихъ всякû выльосованû, а вже платнû мѣсцевû паперы цѣннû, якъ такожъ купоны за готôвку, безъ вселякои провізіи, а противно замѣсцевû лишень за ôдтрученьемъ коштôвъ.

До ефектôвъ, у котрыхъ вычерпали ся купоны, доставляе новыхъ аркушѣвъ купоновыхъ, за зворотомъ коштôвъ, котрû самъ поноситъ.

Дра Фридриха Ленґіля

БЕРЕЗОВЫЙ БАЛЬЗАМЪ

Самъ вже сокъ, природный, вытѣкаючій зъ березы наверченои, уходивъ вôдъ запамятныхъ часôвъ за найлѣпше средство на красу; але хемічно по припису вынаходця перероблений на бальсамъ, набирае вже майже чудесного дѣланя.

Якъ зъ вечера помастити нимъ лице або яке инче мѣсце на шкôрѣ, то вже на рано вôддѣлюе ся вôдъ шкôры майже незамѣтна лусочка, а шкôра сама стае свѣтло бѣлою и делікатною.

Сей Бальсамъ выгладжуе морщины на лици и воспôвку и надае ему краску молодости; шкôрѣ надае вôнъ бѣлôсть, делікатнôсть и свѣжôсть, въ найкоротшôмъ часѣ усторонюе веснѣвки, родимû пльмы, червонôсть носа, вугры и всяку таку нечистоту шкôры.

Цѣна одного збанка вразъ зъ приписомъ ужитку зр. 1·50.

Дра Ленґіля **Бензове Мыло,**

найлагôднѣйше и для шкôры найзноснѣйше, кавалокъ по 60 кр.

ПРИГОТОВЛЕНЕ

на

ОДНОРОЧНЫХЪ ОХОТНИКÔВЪ

и до принятя въ

ц. и к. ВОЙСКОВÛ ШКОЛЫ

Зачинае ся въ приватнôй войсковôй приспособляючôй школѣ — **3 лютого с. р.**

Frisch, Wien 1, Schottenbasteingasse 4.

директоръ, ц. и к. майоръ въ пенс., упередъ проф. въ ц. и к. Академіи вôдъ женіи и корпусѣ вôдъ мінъ и пр.

Проґрамы даромъ.

Нове! **Нове!**

Безъ конкуренціи!

Петраша правдиве франц. кавчукове смаровило ясне або чорне, есть найновѣйшимъ и найлучшимъ средствомъ на *обуве*, *ремѣнѣ*, *упряжъ*, *повозы*, *шкôрянû накрывала*, *сѣдла и т. д.* стають черезъ посмароване *непромакальными*, *мягкими и тревалыми*. **Знамените смаровило на копыта.** Въ бляшаныхъ пушкахъ по 25, 50, 90 и 1·60 злр. за послѣплатою.

Замовленя до 5 злр. и высше франко.

ANT. PETRAS, Дроґуерія, хем. тех. ляборатоpіюмъ въ Ческôмъ Бродѣ.

Переанализоване въ ц. к. хем тех. стаціи досвѣднôй ц. к. Міністерства просвѣты для промыслу шкôръ въ Вѣдни, пôсля гадки въ 11 жовтня 1892, зôстало що до складу своего уэнане за **найлѣпше** и найвѣдповѣднѣйше до смарованя всякого обувя и ремѣня. 101

Антикварска оферта.

✻ МАЙЕРЪ, ЛЕКСИКОНЪ ✻

4 (найновѣйше) выданє

16 елеґантныхъ томôвъ оправленыхъ въ полотно, якъ новû, замѣсть

зр. 96 зр. 55.

M. Kuppitsch W-we, Wien, 1 Schottenring 8.

Чоколяда десерова.

Найбôльша фабрика на свѣтѣ—денна продажь 50.000 к°

Подробльоване забезпечено.

Подостаткомъ по всѣхъ лѣпшихъ склепахъ товарôвъ кольоніяльныхъ, по дроґеріяхъ и склепахъ въ лаꙗтками, также по цукорняхъ.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.